

staaer. Her er sagt, at, naar Lehnene sikkres en Capitalisering af Gjennemsnitsbeløbet af de sidste 20 Aars Indtægter, maaskee tillagt 20 pCt. til den nærværende Besidder, saa er derved erlagt Alt, hvad der kan anses som fuld Værdi for Fæstegodset. Det er saa glædeligt, at en sliG Grundsatning er anerkjendt i saadan Almindelighed i det andet Thing, at jeg virkelig skulde ønske, naar ikke andre væsentlige Betænkkeligheder laae for, at nærværende Udkast maatte blive Lov, for at denne Grundsatning kunde blive fuldkommen anerkjendt igjennem den lovgivende Magt. Men der er, som sagt, andre Betænkkeligheder, som gjøre, at jeg maa modsætte mig denne Lovs Fremme, uagtet det, jeg nylig har berørt. Det er jo, som meldt, allerede oftere paa forskjellige Steder blevet fremsat, hvad der kunde indvendes mod nærværende Lov; men der er her i Salen lagt særdeles Vægt paa den Forandring, som er indført i Udkastet, efterat det sidst var for i forrige Samling, idet § 4 giver Lehnbesidderen Ret til, naar han sælger til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn, at beregne sig 20 p. Ct. af de indkomne Kjøbesummer, medens han kun maa beregne sig 10 p. Ct., naar Afhændelsen skeer til Andre end de nævnte Personer. Allerede den ærede foregaaende Taler har ytret, at dette kun var en Stygge, som var opstillet som Løffemad, og jeg skal bede de ærede Medlemmer af Thinget at lægge Mærke til, at det slet ikke er Andet. Allerede den høitagtede Premierminister har ytret, at der underhaanden kunde afluttes Foreninger, og det vilde være en overmaade let Sag ved saadanne Foreninger underhaanden med andre Kjøbere at gjøre den Betingelse i § 4, at Lehnbesidderen kun skal have 10 p. Ct., naar han sælger til Fremmede, intetbetydende. Det er vel sagt her i Thinget, at de Folk, hvorom der her er Tale, ere saa hæderlige, ærlige og redelige Mænd, at man ikke maa forudsætte, at de ville omgaae Lovens Forfrist. Men jeg troer dog, at man, ligesom Ordsproget siger: „der er braadne Kar i alle Lande“, med samme Sandhed kan sige: der er braadne Kar i alle Stænder, og dette gjør, at jeg virkelig ikke kan tillægge den forandrede Bestemmelse i § 4 den allerminste Betydning.

Krieger: Jeg vilde foreløbigt tillade mig at udbede mig en Dplysning af den ærede Justitsminister med Hensyn til denne Sags nærværende Stilling. Da denne Sag nemlig blev behandlet i det andet Thing, blev det om-talt, at nogle nye Bevillinger, som angik dette Forhold, snart vilde blive offentliggjorte; de ere imidlertid endnu ikke offentliggjorte, og jeg vilde derfor tillade mig at spørge, om ikke den høitærede Justitsminister vilde angive os Hovedbestemmelserne, fordi jeg troer, at det er af særdeles væsentlig Betydning, med Hensyn til denne Sags Fremme, at klare sig Sagens virkelige Stilling. Det er jo meget vanskeligt, at Forhandlingerne om denne Sag fremmes med nogen Nytte, naar man blot tager Hensyn til de forskjellige Forhaabninger og Forventninger, som Rogen sætter til en ubestemt Fremtid. Derimod har man en fastere Grund at staae paa, naar man sammenligner Udkastet med den nærværende og forbigangne Tid, og med Hensyn dertil er det jo, da der her er Spørgsmaal om at lade en Lov ordne et Forhold, som tidligere var blevet afgjort ad Bevillingsveien, vigtigt noie at kjende de Arter af Bevillinger, som i denne Sag kunde forekomme. Jeg skulde nemlig troe, at, naar man nærmere undersøger de nærværende Forhold og sammenligner dem med denne Lov, saa vil man ikke let kunne forklare sig de Udtalelser, som have fundet Sted mod Lovforslagets Fremme, undtagen i al Fald af Hensyn til den ubestemte Fremtid.

Justitsministeren: Jeg skal i Anledning af den til mig rettede Forespørgsel bemærke, at de to Bevillinger, som ere givne, til Besidderne af Greykabet Knuthenborg og af Stamhuset Engestofte, allerede for længere Tid siden af mig ere overleverede til det officielle Blad, men hvori jeg desværre endnu ikke har seet dem indrykkede, hvilket altsaa ikke hidrører fra Justitsministeriet. Imidlertid kan jeg korteligt angive de Træk, hvori de mere nærme sig til nærværende Lovforslag end de Bevillinger, som tidligere ere blevne givne. Det er bekjendt, at der tidligere var truffet en Foranstaltning, hvorigjennem de Betingelser, under hvilke Bøndergods blev afhændet, skulde paasees, men som ikke er blevet benyttet, nem-